

2017. augusztus-szeptember

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

14 ÉVF. 8-9 szám(154)

ISSN: 2217-3706

Fecske

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

A Helyi Közösség aktuális munkálatairól, beszámolómat a legfontosabbal kezdem:

- a bácsfeketehegyi Helyi Közösség, a községi kommunális vállalat, és a kishegyesi Önkormányzat folytatják a Helyi Közösség által elkezdett munkákat a Szőlősor utcában található furaton- épül a kútház, valamint tart a szükséges vezeték elhelyezése a

Petőfi Sándor utcáig, ahol csatlakozik a meglévő hálózatra. Ezek után a kútház felszerelése, megfelelő engedélyek beszerzése lesz a feladatunk, valamint a működésbe helyezés marad hátra, melyet az idei év végéig tervezünk. Ezzel remélhetőleg normalizálódik településünk vízellátása, megszűnnek a kellemetlen- ségek a forró nyári hónapok ideje alatt is!

- közbeszerzés által megtörtént a kivitelező megbízása a József Attila, a JNA és a Népfront utcák újra aszfaltozására, a munkálatok pontos kezdetéről időben tájékoztatjuk lakosságunkat

- a bácsfeketehegyi Helyi Közösség Tanácsa döntésének értelmében, 2017 június 23-án beadványt nyújtottunk át, a kishegyesi Rendőrállomás megbízott parancsnokának, melyben tudattuk vele, hogy a közbiztonság Bácsfeketehegy utcáin, közterületein és

intézményei körül nem felel meg az alapvető követelményeknek és utasítottuk, hogy azonnali hatállyal tegye meg a megfelelő intézkedéseket, lépéseket annak érdekében, hogy a jelenlegi állapot mihamarabb megszűnjön és biztosítsák lakosainknak a megfelelő védelmet, csendet és rendet! Ez a dol-

guk, feladatuk és kötelességük!

- sikeresen pályáztunk a Tartományi Oktatási, Jogalkotási, Közigazgatási és Nemzeti Kisebbségi- Nemzeti Közösségi Titkárságnál- melyet Nyilas Mihály Titkár úr képvisel- 3 db többnyelvű információs fatábla elkészítésére és kihelyezésére, melyekre Bácsfeketehegy testvértelepüléseinek elnevezései és címerai lesznek feltüntetve. A kivitelezés is megtörtént, településünk bejáratainál, valamint a Kultúrotthon előtt helyeztük el őket.

- a bácsfeketehegyi „Feketics” Művelődési Egyesület és a bácsfeketehegyi Helyi Közösség az idei évben is, hasonlóképpen mint az előző évek folyamán, szeptember hónap második hétvégén szervezik az ITTHON BÁCSFEKETEHEGYEN XLVI. Születi napok és a XVI. bácsfeketehegyi Szőlész és Borász találkozót, melynek keretein belül szeretettel várunk minden kedves lakosunkat a születi felvonulásra, a bikapaprikás főzőversenyre, barátkozásra, valamint hagyományaink és szokásaink ápolására!

- nagy segítségünkre voltak a „Hestia” Nők Egyesületének tagjai, akik önkéntes és odaadó munkájukkal támogatták szalmababáink elkészítését, öltözekeik megvarrását és a kihelyezésüket településünk bejárataihoz. Köszönjük szépen, sok egészséget és további sikeres munkát kívánunk nekik!

Tisztelettel: Juhász Attila

AZ IZIDA HÍREI

A nap perzselően tűz!

- Július végén, augusztus elején járunk, nagyon meleg van. A strandon van mindenki vagyis aki teheti. A nap perzselően tűz és természetesen mi Izidasok is vízmellé menekültünk, tó mellé állítottuk fel sátorainkat. A Ludasi tó partján egy hosszú hétvégét töltöttünk el, mondanom sem kell milyen sok élménnyel tértünk haza. Sok halat fogtunk amit meg is süttünk, fürödtünk, sárkányt eregettünk és kirándulásokat szerveztünk. Meglátogattuk a Szarvas tavat ahol nagy horgásztalálkozókat is szerveznek. A mindennapjainkban, hogy ne unatkozzunk két animator szórakoztatta a csapatot. Társasjátékokat játszottunk, rajzoltunk, sminkeltek a lányok és kincskeresést szerveztek ami a szabadban, izgalmas játéknak tűnt minden résztvevőnek és nagyon érdekes volt, pláne így nyaralás alkalmával. Csak pár papír egy pár kincs, és sok-sok fantázia volt szük-

seges hozzá. Balassa Emesének és Novics Juditnak volt fantáziája, nagyon érdekes ötlettel díszítették a játékokat. A táborhelyet az Ali család Bácsfeketehegyről, a Ballassa család Topolyáról és a Dér család Szabadkáról biztosította, mondanom sem kell, hogy a támogatóink nélkül nem tudtuk volna megtartani táborunkat immár 12 éve folyamatosan. Köszönjük megértésüket és szeretetüket amit irányunkban éreznek!

Sokat köszönhetünk támogatóknak, akik eddig ebben az évben hozzájárultak, hogy minőséges munkát végezhetünk a napköziben a felhasználóinkkal!

Támogatóink voltak ebben az évben:

- Kishegyes község, aki három szakember bérét biztosítja a napköziben, ez által pszichológus, gyógypedagógus és munkaterapeuta dolgozik teljes

munkaidőben a felhasználókkal. Fontosnak tartom itt kihangsúlyozni, hogy a szakemberek a felhasználóknál mozgás, beszéd percepció fejlesztését segítik elő, csoportosan is egyénileg is játszható

játékokat mutatnak be, részképességek fejlesztését, környezetismereti fejlesztés segítik elő.

- Munka-, foglalkoztatási, harcász- és szociális ügyi minisztérium biztosítja nyolc hónapon keresztül a minőségi munkát a napköziben, amely az Izida egyesületen belül működik. Új programokban vehetnek részt a felhasználók pl. gyógy lovaglás, tekézés és a gyógytorna. A lovas terápia pszichológiai és gyógypedagógiai hatások közül jelentős, a figyelem, a gondolkodás és a motiváció fejlődés, az önbizalom erősödése, az életöröm érzés fejlesztése. Szociális szempontból pedig nagyon fontos, hogy jelentősen javul a lovasnál a társas érintkezés minősége: a lóval, a terapeutával és a társakkal való együttműködésnek

köszönhetően. Javulnak az érzelmi és akarat funkciók, a kommunikációfejlődésében jelentős előrelépés várható a felhasználóknál.

- Szellemileg visszamaradott személyeket

megsegítő egyesületek

AP Vajdasági szervezete (Savez organizacija za pomoć mentalno nedovoljno razvijene osobe AP Vojvodine) mely az idén ünnepli a működésének az 50. évfordulóját. A Szövetség segítségével három műhely működik. Ezeken a műhelyeken készülnek a szép hímzett, szőtt, varrott, festett tárgyak. Hetente egyszer működik a színjátszó csoport és különböző képzések vannak megtartva az esélyegyenlőség az inklúzió témájával.

- Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat amely a közmunka program-pályázat útján biztosított négy hónapra két munkást egyesületünkben. Munkájuk nagyban hozzásegített, hogy a programjaink és aktivitásaink minőségesebbek legyenek.

- HULP OOST-EUROP Alapítvány Hollandiából, akik hozzásegítettek a napközi kiépítéséhez. Az idén tíz nagyon értékes fiatal ismertünk meg a júliusi hónapban, akik a hőség ellenére egy hét alatt szorgalmasan dolgoztak és egy

nagy falat építettek meg, tehát segítettek környezetünket és közösségünket jobbá, szebbé tenni.

- MARA alapítvány Hollandiából kilenc egyetemistája képviselte nálunk amely az egyesületünket asztalokkal, székekkel- konyha felszereléssel ajándékozta meg ezzel szebbé téve hétköznapijainkat. Elmondták, hogy Hollandiában komoly hagyományai vannak az önkéntes munkának, odafigyelnek egymásra az emberek, és még környezettudatosak is. Már hét éve, hogy ilyenkor nyáron az alapítvány képviselői–az egyetemisták felkeresnek bennünket.

- Közös erőből a támogatóink segítségével ablakokat, ajtókat cseréltünk le az épületünkön, remélve, hogy a télen is meleg tantermekben fogunk dolgozni. Habár legszívesebben eltennénk télire a mostani júliusi és az augusztusi hőséget, azonban problémánk van az elraktározás módjával.

P.J.

A NYUGDÍJAS EGYESÜLET HÍREI

A helyi nyugdíjas szervezet szervezésében, az idén egy hetet tölthettünk a Prolom fürdőben. Ez már az ötödik alkalom volt, hogy kedvezményes áron kaptunk alkalmat gyógyulásra, kikapcsolódásra, szórakozásra és pihenésre.

Kivételesen szép és tiszta természeti környezetben volt szerencsénk egészségünk ápolására, barátkozásra.

Megérkezésünkkel kezdődött a szívélyes vendéglátás. Elhelyezésünk szép tiszta kétágyas szobákban történt, melyekhez fürdőszoba is tartozott, ahol minden csapból Prolom víz folyt. Minden nap a reggel csoportos tornával kezdődött, majd gazdagon terített svédasztalon várt ránk a reggeli.

Délelőtt mindenki maga osztotta be az idejét. Akinek szüksége volt rehabilitációra, az orvosi tanács alapján vehette igénybe a gyógykezelést és gyógytornát.

Aki nem vette igénybe az orvosi tanácsadást, az maga döntötte el, hogy fürödni, sétálni vagy kirándulni fog. A programok nem voltak kötelezők, mindenki szabadon választhatott a lehetőségek közül.

Ebédünket kedves, ügyes pincérek szolgálták fel. A gazdag és bőséges ebéd után pihenés következett.

A pihenés után sétálhattunk a közeli erdőben élvezve a kivételesen kristálytiszt levegőt, vagy fürödhettünk a hotel medencéjében.

Hét órakor szolgálták fel a finom és bőséges vacsorát, nyolc órától pedig élőzene tette még kellemesebbé a hangulatot.

Kellemes és szép pihentető hét után kicsit nehezen indultunk haza, kár, hogy nem tartott tovább, mikor olyan jól éreztük magunkat.

FELHÁBORÍTÓ

Sajnos ott érzem magam törvényesen megsértve, ahol legjobban fáj, az anyanyelvem alkalmazásánál, főleg a nevem kiírásánál. Mert nem a személyi számom vagyok, hanem a nevem és a vezetéknevem tulajdonosa, úgy ahogy hivatalosan szerepel a személyazonossági fényképes igazolványomban. Volt már olyan eset, hogy ugyanaz a név és vezetéknev tulajdonosának kiírása miatt, igaz államnyelven egy rég jobblétre szenderült barátom személyi számával igazoltak, de az ilyen meglepetésekre nem vagyok vevő, mivel Dr. Beretka Katinka az MNT-ből külön arra kérte a nézőket a Panon TV-n keresztül, hogy az ilyen eseteket az idevonatkozó törvényt sértik. Ha pedig valaki azt mondja, hogy ez Szerbia, mondja a menekülteknek. Kommunális? Nem, kriminális!

Csibe

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓ

A Magyar Nemzeti Bank bevonja 2017.07.31.-én a 2000 és 5000 HUF névértékű és 2017.12.31.-én a 20000 HUF névértékű bankjegyeket. Ezek nem veszítik el értéküket, mivel díjmentesen beválthatók valamennyi hitelintézeti és postafiókban 3 évig, valamint ugyanígy 20 évig az MNB lakossági pénztárában mennyiségi korlátozások nélkül.

Tehát kedves olvasók ez miatt ne idegeskedjenek szerk.

A GAZDAKÖR HÍREI

Miután az utóbbi híreinkben előrevetítettem, a meggynapokra való készülődést, leírnám néhány mondatban.

Az mellett, hogy nagy odaadással ügyködtünk, a finom babgulyás sikeréért, egyéb szervezési, szakmai találkozót is összehoztunk.

Az előbbi fenomenálisan sikerült köszönve a már eddig megszokott Gombos, Konk, Szopók trió hozzáértésének.

Párhuzamosan meghívtuk dr. prof. Apostol János barátunkat, Budapestről, hogy szakmailag segítse továbblandíteni az igyekezetünket, a feketési meggy „Prima” néven való szaporításában. Ebben a munkában már eddig is kooperánsunk volt a temerini Kókai faiskola. Jelen volt a megbeszélésen Kókai Zoltán és így közösen felvázolhattuk a teendőket, a törvények betartásához. Ezzel kapcsolatban tevékenykedünk topolyai Mezőgazdasági Szolgálat szakembereinek segítségével manapság is.

Közben lestük az eget, mint a galambászok, hogy jön-e valamerről, valamilyen ígéretes felhő, mert akkor már igen hiányzott az eső a tavaszi vetésekre, kapá-

sokra. Különösen nagyon szenvedtek a tavaszi szántásba került magvak, de sajnos még most is. Az átlagnál is több mint 100 mm-el kevesebb csapadék, az sem egyenletes elosztásban, eszünkbe juttatja a 2012-es szárazságot.

Meg kell még említenem, hogy egy nemes cél érdekében is tevékenykedtünk, és összegyűjtöttünk több mint 500 kg búzát a „Magyarok kenyéréhez”, és el is juttattuk Zentára. Azokat a gazdakör tagokat kerestük fel, akikről tudtuk, hogy tárolnak otthon is búzát. Nagyon szépen köszönöm a magam és a Gazdakör nevében e nemes gesztust Csanak Árpádnak, Bordás Gábornak, Molnár Tibornak, Konk Lászlónak, Konk Tibornak, Német Rozáliának, Szarka Lajosnak Lódi Gáspárnak, Sztás Lászlónak, jómagam is hozzájárultam a begyűjtött mennyiséghez.

Tudom, hogy még mások is hozzájárultak volna az adományozáshoz, de szállítási gond miatt, nem gyűjthettünk többet. A túlterhelt utánfutót és a fuvart köszönjük Török Zoltánnak.

O.K.

A REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG HÍREI

A nyári időszak egyházközségünk életében is események szempontjából szegényebb, mint a többi időszak. Ettől függetlenül azonban három jelen-

elnök asszony vezetésével, és meghallgatták Orosz Attila lelkipásztor-esperes egyháztörténeti előadását. A templomlátogatás és az előadás része volt egy többnapos emlékkonferenciának, amelyet a reformáció 500. éves jubileuma alkalmából tartottak.

Július 2-án a vasárnap délelőtti istentiszteleten Dr. Dobos Ágoston békésszent-andrási lelkipásztor hirdette az igét. Az istentiszteleten részt vettek az ún. „papgyerek találkozó” résztvevői is.

Orosz Attila

tősebb eseményt emelnék ki a közelmúlt egyházi eseményeiből. Június 11-én, szentháromság vasárnapján tartottuk meg a már hagyományossá váló tanévzáró, falunapi ünnepi istentiszteletet. Ezen az istentiszteleten, a gyülekezeti tagokon kívül részt vettek még a helybeli általános iskola diákjai és tanárai is, valamint néhányan a falunapra hozzánk látogató vendégek közül is.

Július 1-én a Kiss Lajos Néprajzi Társaság tagjai látogatták meg templomunkat Dr. Szőke Anna

Aszálykárak a feketicsi határban is

A hosszantartó extrém hőség - amikor a hőmérő higanyszála általában közelebb volt a 40 fok c (olykor azt is meghaladta) mint a 30 fok c - igen csak megviselt embert, állatot és a növényzetet egyaránt. A trópusi hőhullám nem kívánt perzselő hatását, a csapadékhiány is nagymértékben elősegítette. A mezőgazdasági termelők a határt járva a parcelláikon lévő haszonnövények fejlődésének megtorpanását, majd, elsősorban a kukorica esetében a levelek elszáradását, napjainkban pedig sok parcellán az amúgy is gyengén fejlett csövek is "megszakadását" tapasztalhatják. A többi kapás növény esetében is hasonlóan katasztrofálisan rossz a helyzet, igaz az augusztus első dekánján esett csapadék némi bizakodásra ad okot, főleg ha - a meteorológiai előrejelzés szerint - egy újabb hasonló mennyiséget kapna a növényzet.

A jelenlegi helyzetről, a növények állapotáról, a terméskiesés nagyságáról beszélgettünk a helyi Földműves Szövetkezet Igazgatójával **Lódi Gáspárral**.

- A tavaszi kultúrák esetében a vegetáció ideje alatt 152mm eső esett négyzetméterenként, ami az adott periódusban kevesebb volt a szükségesnél, már csak azért is, mert az idei telünk is jelentősen szűkölködött csapadékban. Ez a kalászosokon, elsősorban már a búzán is észlelhető volt, amely esetében a feketicsi határban mintegy 40%, sőt esetenként megfeleződött terméshezamról beszélhetünk. Az augusztus 12-én 17-20mm esett eső kissé felfrissítette a növényzetet, de ennek ellenére, rég nem látott terménykiesésre számíthatunk. A kapás-

növények esetében minden bizonnyal a kukorica sínylette meg legjobban az aszályt, amelyhez párosult a kimondottan magas és hosszantartó hőmérséklet is. A feketicsi határban 60-100%-ig tehető a kukorica hozamkiesés, a szójababot is megviselte a tikkasztó forróság, amelyből 40-70% kevesebb terményt takaríthatnak be a földművesek, a cukorrépa esetében meglátásom szerint mintegy 60% is kisebb hozam ígérkezik, a napraforgó tudta elviselni legjobban ezt az extrém állapotot és így "csupán" 20-30%-al terem kevesebb.

A mezőgazdasági földterületeken nincs lehetőség a növényzet öntözésére, mivel nincs kiépített csatorna hálózat. A krivaja patak csupán elenyészően kis vízmennyiséget szállít, amelyből a Mezőgazdasági Vállalat a település össz szántójának jelentéktelen hányadát (becslések szerint 7-9%-ig) tudja csupán csak öntözni. A mezőgazdasági termelőkre nézve nem sok reménnyel kecsgtet a Kúla irányából érkező öntözőcsatorna sem, mivel éjszak-nyugat irányból nagyon kis szakaszon halad át a mi földjeinken. Többen abban bíznak, hogy a jelentős hozamkiesés következtében a termények felvásárlási ára kedvezően alakul követve a kereslet-kínálat törvényszerűségét. Sajnos nálunk pont az ellenkezője történik. Augusztus derekán nálunk megjelent felvásárlók a napraforgó kilójáért 30 (harminc) dinárt kínáltak. A tavalyi 36-37 dináros felvásárlási árat követően.

Napokon belül megkezdődik a betakarítás, majd azt követően az őszi munkálatok a határban, a kalászosok vetése, téli talajforgatás stb. Ez idáig a feketicsiekre nem volt jellemző, hogy parlagon hagyják szántóikat, de az idei aszály okozta terménykiesés, illetve az abból eredő jövedelem kiesés nagy mértékben megnehezíti az őszi beruházások kifinanszírozását. A károk enyhítése érdekében javaslattal fordultunk a községi elöljárókhöz, hogy a kishegyesi községet - a környező községekhez hasonlóan - nyilvánítsák aszálysúlytotta területé. Értesülésem szerint K.K.T. augusztus 17 ülésén ezt a javaslatot el is fogadták, és várjuk az illetékes minisztérium reakcióját - mondta Lódi Gáspár.

Szukola Béla

Szemét ügy-e a szemét-ügy?

Mint a derült égből a villám - szoktuk mondani, amikor valami váratlan esemény történik velünk, olyan dolog, amire nem számítottunk, amire nem voltunk felkészülve. Nos, településünk lakosságának többségére így hatott a július elején kézbesített vízszámla hátoldalán olvasható lakossági felhívás, amelyben közlik, hogy a Kommunális Közvállalat hamarosan elindítja a szemétkihordást.

den háztartás számára kötelező érvényű a szemét kihordás". Függetlenül, hogy igénylik-e azt vagy sem, tudják-e (akarják-e) fedezni annak költségét stb. Annak ellenére, hogy egyetlen magyar napilapunk hasábjain időközben két alkalommal is egy-egy terjedelmes riport által a Kommunál Közvállalat igazgatója informálta az érintett közvéleményt. Megindult a szóbeszéd, a találgatások, sok esetben a

Valójában ez eddig is működött, az Eko Kommunál irodájában megvásárolt műanyag zsákban kihe-lyezett szemet a hét egy napján bizonyos illeték fejében elvitték a helyi (igaz illegálisan) használt szemételepre, vagy akinek nagyobb mennyiségű hulladéka volt a saját járművével elszállította. A felhívásban közlik, hogy "a tisztelt lakosság egy összesített kommunális számlát kap, amelyen a vízszolgáltatási díj mellett a szémetszállítási illeték is helyet kap". Egy hónap elteltével az újabb vízszámla hátlapján újabb információk által tudatták a lakossággal hol vehetik át a zöld színű 120l műanyag szemét kannát, valamint "a döntés értelmében min-

félremagyarázások, amely jelentősen befolyásolta a lakosság hozzáállását ehhez a kezdeményezéséhez, új módszer alkalmazásához. Hogy pontos és hiteles információkat szerezzük és továbbítsuk azt a lakosság felé a Kommunál Közvállalat igazgatóját, **Kormányos Leventét** kértük meg, hogy nyilatkozzon a témával kapcsolatban.

- A község mindhárom települését idejekorán értesítettük a Községi Képviselő Testület határozatáról, miszerint a jövőben a háztartási szemetet a Kommunál Közvállalat gyűjti be és szállítja el Topolyára, az ott kiépülő szelektív hulladéklerakóba,

ahonnan Bikovára kerül feldolgozásra. Mindaddig míg az említett lerakó nem épül ki a településekről a saját területükön működő szeméttelre szállítjuk a hulladékot. A ZÖLD színű műanyag kannák díjmentesen átvehetők szeptember 30-ig a közzállalat feketicsi irodájában minden munkanapon, az egyedül élő személyek, akik nem tudnak eljönni, jelezzék ezt 024/738-813 és munkatársaink kiszállítják az adott címre. Ezekbe a tárolókba **tilos a forró hamu, az üveg, a vas, az épülettörmelék elhelyezése**, viszont abban az esetben, ha kissé több a szemet és egy-egy zsákot a kanna mellé tesznek azt is elszállítjuk. A Bácsfeketehegyiek kissé előnyösebb helyzetben vannak a másik két falu lakosaival szemben, ugyanis az itteni szeméttel nincs bekerítve - és mivel jelentős anyagi beruházást igényel, valószínűleg nem is lesz - a helybeliek bármikor kivihetik, akár az épülettörmeléket vagy egyéb

hulladékot, míg a Hegyesiek és a Szikicsiek csak meghatározott napokon tehetik meg a saját szeméttelre szállítva az ilyen jellegű hulladékot. **Minden háztartás számára kötelező a szemet kihordás**, amelyet heti rendszerességgel - valószínűleg a továbbiakban is csütörtökön - végzünk, amennyiben valaki minden második csütörtökön igényli az elszállítást, azt a II. kategóriába soroljuk és ez 363 dinárba kerül. Az egyedül élő idős személyek, valamint a szociális segély felhasználói személyesen

kitölthetik irodánkban az okmányokat és így számukra a csökkentett díjszabás alapján 143 dinárt tesz ki az illeték.

A szeptemberi vízszámlán már megjelenik az augusztusi hónapra vonatkozó szemétszállítási díj is, vagyis már 3 tétel fog szerepelni az egyesített számlán. (A) készenléti díj - amely a vízhálózat karbantartását a vízellátó objektumok és a vízőrák karbantartását foglalja magába - (B) a vízdíj, (C) valamint a szemétszállítás költségei. Ez esetben is a számla az előző hónap költségeit tartalmazza. Ezúttal is felkérem a polgárokat az együttműködésre, az illetékek rendszeres fizetésére, ugyanis a számla kifizetésének elhanyagolása esetén kénytelenek leszünk írásbeli felszólítást küldeni a törlesztésre vonatkozólag, majd egy újbóli felszólítást, és amennyiben ezúttal sem fizetik ki adósságukat, rákényszerülünk a ma már jól funkcionáló magánbeajtókat alkalmazni.

Mivel a mai napig számos kérdéssel fordulnak hozzánk a polgárok, szükségesnek tartom elmondani, hogy a felhasználás során módosítható, változtatható az egyik kategóriából a másikba való átjelentkezés. Például abban esetben ha valaki elveszíti házastársát és egyedül marad, vagy pl. ideiglenes külföldi munkavállalás esetén, amikor a házban nem marad hónapokig senki. Minden tekintetben igyekszünk flexibilisnek lenni a lakossággal szemben, hiszen közös cél, közös szándék vezérel valamennyiünket, tisztább, egészségesebb életet élni - foglalta össze a legszükségesebb információkat Kormányos Levente. Személyes beszélgetések során több helyi lakos is kifejtette véleményét, miszerint nehezményezik, fájlalják, hogy rájuk erőltettek egy felesleges pénzkidrást, egy olyan munkáért, amit eddig ők elvégeztek, vagy megoldottak. Van olyan is aki arcucsapásként értelmezi, hogy a szemetet jelenleg is - ki tudja meddig - az elavult traktoros (nyitott) pótkocsin szállítják el, ráadásul továbbra is az itteni szeméttödőrdőbe és nem is minden jellegű szemetet visznek el. S ha a háztartásnak akár van szemete, akár nincs, fizetni kell az elszállítási díjat.

Szukola Béla

Gyerekkorom rémálma

Apámtól a fiam vette át a gazdaságot, ő mihozzánk a fiamék az apám házába költöztek. Új gazda, új rend. Én is segíték rakodni a fészerbe, kidobjuk a sok régi kacatot, és mindent, amiről úgy gondoljuk, hogy többé nem lesz rá szükség. A disznófelhajtó a mérődrombó régi raklapok csak a helyet foglalják, majd tüzelő lesz belőlük. A cserép alatt feltéve egy „fadarabon „akad meg a szemem, amitől rögtön végigszalad rajtam a hideg. Elkérem a fiamtól, hogy hazavigyem és eltegyem emlékeknek. Ez az alaktalan fadarab a KUKA.

Gyerekkoromba történt a nagy változás. Egyik évben aratáskor a kötelet terítettem, szedtem az elmaradt kalászat, másik évben már a 780-as „kispadjáról” figyeltem a vezető és a zsákos munkáját. Nagydolog volt ez. A gabona beszakolva, a szalma bálákba kötve maradt a kombájn után. A zsákokat még aznap hazavittük, segítettem megrakni a kocsit, sokszor kint maradtam őrködni, míg apám hazament lerakodott és visszajött a második túráért. A szalmahordás is megváltozott. A bálákat hordás előtti nap összehordtuk 10-15-öt egy rakásba. Erre a munkára legjobb volt a gumicsizma és a hosszúnadrág, ami megvédett a tarló szúrásától, és a lábamhoz verődő szalmabáláktól.

Szalmahordáshoz a szekéren (parasztkocsin) kisebb átalakítást végeztünk. Az oldalak tetejére két keresztfa került erős akácfából. Ezeket vékonyabb kötélrakkal rögzítettük, mindkét oldalon 60-70 centiméterrel túlnyúlt a kocsidalon. Ezekre hosszirányba 1-1 vendégoldal került, ami valamivel hosszabb volt, mint maga a kocsi. Ezeket már csavarral rögzítettük a keresztfákhoz. A szalmahordás napján nem voltam hajlandó a klott gatyán és a

japánkán kívül semmit magamra venni. A japánka akkoriban volt új találmány, szivacsos talpa és gumi pántja volt, lehet, hogy a strandon sétálásra megfelelt, de tarlón menni vele majdnem lehetetlen volt.

Mikor kiértünk a parcellára én leszálltam, és levettem a kétágúvillát. Apám a kissaroglyára tette és megkötötte a kötelek végeit. A kukák már a kötélén voltak. A lópokróc is az ülésdeszkáról a kis saroglyára került. Az ülésdeszka pedig a derékba. Kezdődött a rakodás. Mindig én voltam a hányó, apám ezt azzal indokolta, hogy ő jobban tudja rakni, na meg hogy én majd könnyebben fel tudok mászni a megrakott kocsira. Először a kocsiderekat rakta meg, és eddig a hajtószár a lőcsre volt akasztva. Majd elkezdte az első sort, a bálák egyik vége a vendégoldalon a másik a kocsidalon feküdt szépen sorba. Mikor a lőcs is a szalma alá került, a hajtószárát az ostor nyelével szúrta oda a szalmához. Így tudta a lovat irányítani egyik rakás bálától a másikig. Én meg a villával mentem „sételtem” a kocsi után, húzva a lábaim a tarlón hogy minél kevesebb szúrást kapjon a talpam. Általában 6-7 sort raktunk, mikor kaptam a parancsot fönről „na, feldobhatod a kötelet”. A kétágúvillát a földbe szúrtam, és most oda kellett menni a kocsi és a ló fara közé, hogy a kissaroglyáról levegyem a lópokrócot és a köteleket, amik már részben a rakomány alatt voltak. Ettől féltem a legjobban, a kocsin nem volt kézifék, a lóban meg nem bíztam, megtörténhetett, hogy az ideges állat megrántja a kocsit.

Feldobtam baloldali kötelet, amit apám hátul jobb oldalt eresztett le. Alábújtam a kocsinak és a végét a nagysaroglya jobboldali széléhez kötöttem. A kötelet kunkötéssel rögzítettem, majd a kukát vettem szemügyre, és ha kellett újrakötöttem. A kuka szétágazó végét ostorhurokba kellett beletenni, úgy hogy minél magasabban legyen. Most a kötel alsó részét átvettem a kuka nagyorrán, meghúztam amennyire bírtam és így tartottam. Apám a kocsi tetején a kötelet a lába közé vette majd megemelte, hó-rukk-ott, kiáltva. Hó-ra történt a kötel megemelése, rukk-ra a megengedése. Én feszesen tartottam, és a rukkot figyeltem. Ebben a pillanatban a meglazuló kötélén tudtam húzni egyet. Három-négy hó rukkolás után jött fönről a parancs, megkötheted. A kötelet rácsavartam a kuka kihegyezett alsó végére és egymásután kétszer is ráhurkoltam a kiálló orrára. Majd ugyanígy megkötöttük a másik oldalon

is. Az így megkötött kötélen könnyen oldható, és szükség szerint, után húzható volt. Hogy mi volt ebben a rémálom? Történt egyszer hogy a rosszul rögzített kuka kicsúszott az ostorhurokból, és mivelhogy teljes erőmmel húztam a kötelet, úgy orra vágott, hogy egy pillanatra nem csak csillagokat, hanem talán az egész tejutat is láttam. Megszédültem, az oromból elkezdett folyni a vér. A kezem a klotyú egyetlen szűk farzsebébe tévedt (amit anyám azért vart rá, hogy legyen hova tenni a zsebkendőt) de a zsebkendő helyett csak a csúzli és egy pát kavics volt benn. Szipogva apám zsebkendőjét kértem, majd amikor meg állt a vérzés újrakötöttem a kukát, és ment minden tovább.

Mikor mind a két oldalon meg volt kötve a kötélen, feldobtam a kocsit tetejére a lópokrócot, ezt követte a két japánka majd feladtam a kétágú villát is. Ezt apám megfordítva, a nyelét lefelé, visszanyújtotta nekem. Ebbe és a kötélen kapaszkodva, egyik lábammal a ló farára lépve könnyen felmáshoztam a kocsit tetejére. Elterítettük a

lópokrócot, így már volt mire ülni. A vastag pokróc megvédett a szalmaszálak szúrásától.

Most kezdődött a szalmahordás legszebb része. A szalmás kocsi tetején elviselhetőbb volt a hőség, érezni lehetett egy gyenge légmozgást. A ló dobogása a kocsi jellegzetes hangja: nyikorgása, döcögése, a rakomány kilengése még el is altatott volna, de én alig vártam, hogy beérjünk a faluba. A kocsit tetejéről beláttam minden udvarba, látni lehetett a kutyákat (amelyeknek eddig csak a hangjukat hallottam) és minden más udvaron lévő háziállatot is. Az udvar elárulja milyen ember a gazda. Aki szereti a rendet annak az udvarán is meglátszik ez. A kocsit lassan haladt így volt időm mindent megfigyelni. A falunknak ez a képe örökre az emlékezetembe maradt.

Mára a faluból eltűntek a küllős kerekű szekerek és a lovak, helyükbe a traktor és a gumikerekű pótkocsi került. Azóta is sokszor ültem traktor vontatta szalmás kocsin, de ennek a hangulata egészen más.

Horkai András

Tánciskola

Több évtizedes hagyománya van a feketicsi tánciskolának, ha azt mondjuk, hogy fél évszázados folyamatos, évről-évre megrendezésre kerülő rendezvényről van szó talán túl szerényen is fogalmaztunk. Az idei esztendőben is a végzős magyar nyolcadikosok az iskolapadot a táncparkettel cserélték fel, hogy elsajátítsák a régióban szokványos táncok alapismeretét. Tóth H. Vera táncoktató elmondta, hogy az idén nagyobb létszámban vettek részt a gyerekek a táncoktatáson. Feketicsiekén kívül Kishegyesről és Moravicáról is érkeztek, és így összesen 30 tanulóval indult a tánciskola. A gyerekek négy néptáncot, öt standard és hét latin-amerikai táncot tanultak meg, az idei évben

kivételesen 9 hét alatt a szokásos 8 hét helyett. Ez idő alatt volt egy úgynevezett kisvizsga, ahol bemutathatták az első periódusban tanultakat, majd záróvizsgaként következett a nagyvizsga, amikor is a szülők, nagyszülők, rokonok árgus pil-

lantásaik keresztüzében bemutatták tánc tudásukat. Visszatekintve az elmúlt esztendők sokaságára, akár a kis-, akár a nagyvizsga tekintetében ritka volt az-az esztendő, amikor az időjárás ne szólt volna közbe, akár egy kiadós zápor, vagy zivatar formájában. Az idén is így történt a nagyvizsga alkalmával, amikor is a hosszantartó trópusi forróságot hűsítő esőzés váltotta fel. A szervezők erre az eshetőségre is felkészültek és a rendezvény ez okból a színházteremben kezdődött a tánciskolások bemutatójával, valamint az óbcei Petőfi Sándor Magyar Kultúrkör Társas és Modern Tánc elnevezésű táncscsoport műsorával, amelyet a több mint 300 fős nézőközönség

lelkes tapsal köszönt meg. A szabad tánc, szórakozás a M.E. teraszán, nagyteremben folytatódott, majd éjfélkor a nagy izgalommal várt eredményhirdetés következett, amikor ismertették a legjobb táncos lány és táncos fiú kilétét, amelyet öt tagú zsűri választott ki.

Szukola Béla

90 ÓRÁS ÉLMÉNYUTAZÁS

Kevés embernek adatik meg olyan helyekre eljutnia mint ahova én is nemrég eljutottam. Ilyen helyeket bejárva, tele élménnyel, fényképpel, majd hazatérve, megosztom veletek ezt az emlékutazást.

Valamikor a múlt év derekán kérelemmel fordult a Vmsz Nyugdíjas fórum elnöksége Pásztor István elnök úrhoz, miszerint a Vmsz tegye lehetővé, hogy a Vmsz Női és Nyugdíjas fórum tagjai is látogatást tehessenek az Európai Parlamentbe. Igéretét betartva, ez év július másodikától ötödikéig látogatást tehattünk elsősorban az Európai Parlamentbe Strasbourgba, valamint több Német és Franciaországi helyekre. Köszönjük elnökúr. Köszönet Deli Andor E.P.-i képviselőnek, Kovács Elvira Parlamenti képviselőnek, hiszen nélkülük mindez nem jöhetett volna

létre. Köszönet a fórumok elnökeinek is valamint az aszisztálóknak is. Dícséretet mindenképpen megérdemelnék a soffőrök.

Június második felében már tisztázva lett a telyes program mely szerint 2017 július másodikán hajnali egy órákor kezdetét veszi utazásunk. Nagybecskerekéről induló 64 személyes buszba beszállhatott a délbánáti Női és Nyugdíjas fórum előre meghatározott tagjai, Újvidéken az Európa Kollégium 10 diákja, majd Szabadkán a Munkás Egyetemnél a közép és északbánáti, bácskai Nf és Nyf tagjai. A létszám részarányosan lett meghatározva községek szerint. Kishegyes községből a Vmsz Nyugdíjas fóruma részéről utazhattam el.

Alig vártuk ezt a napot, hiszen ez egy élménykirándulás lesz. Már a határ túloldalán megkezdődtek az ismerkedések, barátkozások de a dallikázás sem maradt el. a "Kis kút, kerek kút, Esztike tike tike..., Az a szép..." meg a szebbnél szebb közismert dalok csendültek fel. Közben, amint a nap felkelt, nézegettük a gyönyörű tájat. Szőlősk, erdők, kanyargós-dombos autót. Szélerőmű százszámra az osztrákoknál. Kétóránként tízperc pihenő az autót menti töltőállomásokon, pénzért elvégeztük

szükségletünket. Várost nemigen lehetett látni. Bele-belenéztünk a programfüzetbe, amelyről, elsősorban utitársunkkal folytattunk beszélgetést. Többek között a következők voltak nagybetűzve:

Érkezés: 2017. VII.02 az esti órában Offenburgba.

Szállásolás: Offenburg- Accor Hotels Mercure.

Itt biztosítva két nap reggeli, alvás: kétszemélyes szobákban.

Másnap VII.03.: Reggeli a szálláshelyen, majd autóbusszunkkal a Haut Koenigsbourgi vár metekintése.

Ebéd : Obernaiban a „La Halle Aux Blés” Place du Marché szállóban. (Menü: előétel Quiché Lorrainé, főétel csirke rizlinges gombás szósszal és spétzlivel, almás-rétes.) Ebéd után Obernaibi városnézés majd Strasbourg történelmi városnézése sétahajóval. Este (23 óra) a Strasbourgi katedrális kivilágításának megtekintése. Ezek után autóbusszal vissza a szálláshelyre Offenburgba.

Harmadnap VII.04.: reggeli után szabadprogram, délig leadni a kulcsokat, majd indulás Strasbourgba az E.P.-be ahol ebéd vár ránk. 15 és 17,30 óra között hivatalos látogatás az Európai Parlamentbe, beszélgetés Deli Andor E.P.-i képviselővel – Plenáris ülés megtekintése – , fényképezkedés, indulás haza.

Hazaérkezés: VII.05. a reggeli órákban (hazaértünk 15 ill. 19 órákor).

Hegyekről, utakról, szélerőművekről már szóltam. De, hogy a városok milyen tiszták, virágok minden ház ablakában. Tátott szájjal néztük a drága, szebbnél szebb eladásra szánt árút. Plüssgolya kb. 30 cm magas lábával

együtt 10 euró- 2,5 dcl sör 3,5 euró- presszó kávé 3,7 euró... Bámulatos szökőkút virágerdővel, a pompásan kivilágított Strasbourgi Katedrális látképe, sétahajózás a száz- százhusz személyes vízibusszal sima vízén és vízesésen Strasbourg nevezetes épületeinek látképével. Haut Koenigsbourg vár megtekintése nem egy napra való. A XII. században épített vár 1479-ben a Habsburgok tulajdona, 1871-től Vilmos német császáré majd 1919-től a Versaillesi békeszerződés értelmében a Német katonai vagyon átkerül Francia állami tulajdonná. Az építmény

úgy lett kialakítva, hogy az katonai-védői célt szolgáljon de megfeleljen az uralkodó életkörülményeinek is és családjának is. Ide leírhatatlan (három-négy oldal) történelme van a várnak. Csak a szép, régi bútornak, a bástyák és szobák díszes falaiban meg a tájban gyönyöködtünk. No meg el is fáradtunk, de azért fényképek készültek.

Fényképek sora látható a fb-on is, azon ismerőseink oldalán akikkel együtt voltunk ebben a háromévfél napban. Így látható is, milyen fennséges, legalább száz-százötven ételkülönlegesség közül lehetett válogatni reggeli alkalmával az Offenburgi Mercure szállóban, ahol, többek között, egy pécsi, magyar kiszolgálóval is találkoztunk. Rég nem hallott magyar beszédet ebben a hotelban. A halkülönlegességek legalább tíz fajtája, sajtokból, fajtája - íze szerint biztos volt vagy húsz féle. Felvágottak halmaza, kolbászfélék felszeletelve, szalonnacsíkok. Mártások, szószok, salátafélék rengeteg fajtája. Tej, kávé, tea ... és mindenből amennyit megtudtunk enni, inni. Önkiszolgálás.

Obernai turisztikai város Franciaországban. Gyönyörű, tiszta, virágokkal teli utcái. Itt volt első ottartózkodásunk ebédje a „La Halle Aux Blés” Place du Marché étteremben. A fennséges menü mellett, írgyészre méltó, díszes ebédlőterem csodálatos asztalterítke és kedves-ügyes kiszolgálói fogadtak bennünket.

Habár víziszonyom van, azért a Strasbourgi sétahajózás nagyon kellemesen érintett. Sokunkat. Hiszem, hogy

kevesen ültünk még vízibuszon, olyanon kivált nem amelyik vízesésen-vízelmelkedésen viszi utasait.

Hihetetlennek tűnt, de igaz, hogy Strasbourgan ilyenkor este tizenegy órakor kezd sötétedni. Ugyanis ekkor vette kezdetét a Katedrális-templomra vetített fényjáték. Élmény volt látni, igaz nem az egészet. A teljes fényjáték megtekinthető fb oldalamon, követve a sok fényképet erről a kirándulásról.

Éjfél után értünk szálláshelyünkre. Kissé fáradtan, de remélve egy-két sör elfogyasztása felfrissít majd. Melléfogtunk mert este tíz után senki nem vehet alkoholos italt. Így letussoltunk és hosszas beszélgetés közben el is aludtunk.

Utolsó napi ottlétünk délelőtti szabad programként múlt el. Ki fürödni ment, ki bevásárolni. Hosszú séta után sikerült egy Aldi üzletet találni ahol „nem drága” árút kerestünk, megvételre. Egy liter francia és német bor 1,79 E. Csoki, a legolcsóbb fajta táblája 0,78 E ... Arra is kellett gondolni, hogy hazafele 1 euró a wc használata, ill. 100 forint. Meg előttünk áll majd egy teljes napi út és kajálni is kell valamit. Kevés vásárlás és bepakolás után leadtuk a „kulcsokat” –digitális ajtókártya-, fényképezkedtünk majd buszba szállva irány Offenbourgból Strasbourgba.

Az Európai Parlament épületkompleksza gyönyörű látvány volt. Bejáratánál csakis biztonsági őrközt lehetett tovább jutni. Kipakolni zsebeinket, fémtárgyainkat, mobiljainkat, nadrágszíjkat. Mindez külön tálcán átvizsgálva jutott át a túloldalra, addig mi is átléptünk

a vizsgáló ajtón. A Parlament glóbusza, a helyiségek labirintusa, égig érő pálmái és uborkafái tárultak elénk míg beértünk a Parlament ebédlőjébe. Félig menza kiszolgálás, öt-hat féle főétel közzül lehetett választani. Csak rámutattam egyre, hiszen azt sem tudtam mi az, no meg nem is tudom a nevét meg a nyelvet se, és máris akkora adag került a tálcámra, hogy alig bírtam az asztalig vinni. Ízletes, sokféle és sok étel volt. Ebéd után rövidke benti séta. De csak meghatározott helyen mert mindenféle biztonsági, hatalmas kidobók őrködtek, többségük néger.

Képviselő urunk asszisztensei kíséretében a H.1.1 tanács-teremben foglaltunk helyet, ahol Deli Andor képviselő-
urral és még néhány Parlamanti képviselővel előadás és rövidfilmvetítés közepette megismerkedhettünk az Európai Parlament működéséről. Ezt követően részt vehettünk az Európai Parlament plenáris ülésén. A 751 képviselőből igen kevesen voltak a glóbusz alakú hatalmas teremben. Azt viszon tudtukra adták, hogy csak a témában érintett képviselők lesznek jelen akik az Európai Unió hadsereg-felállításáról tárgyalnak. Minden felszólaló nagy tiszteletmegadást tanúsított mások iránt. Nem volt hangoskodás, kiabálás, csunya szavak még véletlenül sem hangzottak el. Mi mindezt csöndben végighallgattuk fülünkön a fordítókagylóval. Hihetetlen mennyire megtisztelik egymást az ottaniak és nem csak a Parlamentben. A határok nélküli európai országok messze előre elhúztak a balkáni viselkedéstől. Csoportkép készült a tagállamok zászlójai előtt. Busszraszállás előtt búcsúzkodás, csomag-EPP

táskaosztás, benne E.P ajándékokkal. Köszönjük Deli Andornak ezt a szép, felejthetetlen kirándulást.

Az átforrósodott buszban még egy rövid ideig a beszélgetés és a klíma hangja hallatszott. Aztán mindjobban elhallkultunk. Hosszú és bosszantó volt kijutni a városból. Útjavítások, útszűkületek, kocsik sora ... Mintha átértünk volna Németországba. Más táj, nyílt autópálya. Suttogások, bémésködés közben lettünk figyelmesek, hogy a szemközti sávon égő autó majd kocsisor. Csend. Imitt, amott kényelmetlen ülés végett mocorgás. Valaki horkol. Meleg, füledt bent a levegő. A fejem felett levő klíma mocskosul fújta rám a hideget. Fáztam. Papírdarabkát tettem elébe. Így már jobb. Csak ez az egy működött a buszban. Egy pillanatra szunyadtam meg mert nagyon kényelmetlen, kemény volt az ülés. Pest megyét elhagyva álltunk meg másodsorra. Ez alkalommal nem tíz-tizenöt percre hanem negyvenöt. Húha, ez jó, háromnegyedkilenc, enni-inni kellene. Tudva, hogy a töltőállomások árúi méregdrágák, itt voltunk kénytelenek venni ezt, azt. Egy „limenkás sör”, egy kifliszendvics, kétszeri vécézés 10 euró. Igen, elmúlt a 45 perc, elmúlt a három órai várakozás is, mi még ott vagyunk ahol háromnegyed kilenckor voltunk. Megtutuk, lejárt a busz tahográfja, a két soffőr nem hajthatott tovább, így Nagybecskerekre hívtak egy harmadik soffőrt aki déli egy órakor jött és vezette a buszt Szabadkára, ahol többségünk leszállt, majd folytatta útját Újvidék és Nagybecskerek felé.

Szabadkáról Bácsfeketehegyre autóval utaztam Linka Lacinak köszönve. Itthon, ebéd idő helyett vacsora idő

lett. Családias vacsora, közben beszélgetés, beszélgetés a kellemes, szép és felejthetetlen kirándulásról. Felejthetetlen 90 órás kirándulásunk véget ért.

Köszönet a kirándulás szervezőinek. Köszönet Neked is, hogy cikkem elolvasására időt szántál.

Bácsfeketehegy

Szabó László -

Lacus

2017.07.09.

Vmsz Kishegyes

Nyf elnöke

Tálerum táborban jártunk

A tánc fontos szerepet tölt be a falusi ember életében. Át- meg átszövi ünnepeit, de munkás hétköznapijait is gyakran színesebbé teszi. Elveszöben lévő magyarságtudatunk miatt meg kell tanítanunk a gyermekeket énekes és táncos anyanyelvünkre.

Erre kaptak lehetőséget a Feketics Művelődési Egyesület táncos gyermekei, hiszen részt vehettek TALENTUM Gyermekek és Ifjúsági Néptánc-táborban Horgoson, a Túrú tanyán. Felkértünk három gyermeket, hogy élményeikről számoljanak be olvasóinknak.

Élményeim a tálerum Táborban

Idén már V. éve, hogy megtartották a Tálerum Néptánc-tábor Horgoson. A tábor 2017.06.24-től

élmény volt a számomra és másoknak is, hogy vasárnap éjjel a csűrben aludhattunk a nagy vihar miatt. Az asztalok tetejét leszedtük, és azokon aludtunk, a viharnek ugyanis voltak következményei: elázott ruhák, beázott sátrak, ázott takarók- matracok, de mi ezt figyelmen kívül hagyva nagyon jól éreztük magunkat.

A táncoktatás három csoportban zajlott. Napi öt órát táncoltunk. Délelőtt kilenctől- délig, délután pedig öt órától hét óráig, ami szintén nagyon jó élmény volt. Este vacsora után táncházat tartott Szakács Tamás.

Nagyon tetszettek a vizes játékok, amit minden nap ebéd után játszottunk. A kiürült palackokat, megtöltöttük vízzel és locsoltuk egymást. Pár óráig, csak a gyerekzsivaj, sikítás, futkározás hallatszódott, néha-néha a sátrakba is került némi víz.

A feketicsi Kónya táncsoport tagjainak és a szabadkai Tálerumos táncosoknak nem volt kötelező elmenni már este tízkor aludni, ezért mi ezt

2017.06.30-ig tartott. Minden reggel furulyaszóra ébredtünk.

Az egyik legviccesebb dolog és egyben a legdühítőbb is számomra az volt, hogy első éjszaka a gyerekek már hajnali négykor felkeltek és zavarócskáltak, csörömpöltek, rikácsoltak a sátrak között, így felverték a tábor lakóit. Egy hatalmas

kihasználtuk beszélgetéssel, muzsikálással, táncolással.

Én idén voltam először ebben a táborban, de remélem jövőre is ott tudok lenni. A tábor egy gálaműsorral végződött, ahol minden csoport meg tudta mutatni, mit tanult az elmúlt napokban. A gála

után mindenki könnyes szemmel búcsúzott el a többiekől.

Török Emese

Tálerentum

A Tálerentum tábor, egy néptánc tábor, amit minden évben Horgoson szerveznek meg. A táborba nagyon sok helyről érkeznek, mint például: Palics, Horgos Vésztő, Feketics...

Idén volt először, hogy az ifjúsági és a gyermek tálerentumot egyben tartották meg. Volt egy bizonyos „napirend” ezt kellett követnünk. Napi öt órát táncoltunk. A délelőtti és a délutáni programok között volt egy nagyobb szünet. A szünetben mindenki azt

Táborban voltunk

A Tálerentumnak nevezett tánc táborban voltam Horgoson. A táborban főleg a táncoktatáson volt a hangsúly. Különböző vajdasági falvakból és városokból érkeztek gyerekek, de voltak olyanok is akik Magyarországról jöttek. A táborban sátrakat kellett felállítani, és azokban aludtunk. A feketicsi barátaim mellett, még sok jó ismerősöm volt a táborban. A kedvenc szabadidő foglalkozásom a foci volt, ahol sok emberrel megismerkedtem és sok barátot szereztem. A focimérkőzéseken én voltam a kapus, igaz berúgtak néhány gólt nekem. Az utolsó napon tartottunk egy fő meccset, ahol három csapat ját-

csinált amit akart. Voltak akik fociztak és voltak akik röplabdáztak, mint például én. Nagyon jó volt a tűző napon rohangálni a labda után. Az utolsó előtti napon még meccseztünk is.

Mint ahogy már említettem öt órát táncoltunk (napi szinten). Ez az öt óra alatt nagyon sok tánc lépést tanultunk meg. A napirendben benne volt a tánc ház is. Itt az aznap és az előző napokban tanult lépésekkel lehetett táncolni. Ahogy én észrevettem mindenki nagyon élvezte.

Szerintem a fellépés is jól sikerült (attól eltekintve, hogy a forgásnál a lányok belefúródtak a földbe). Nekem minden tetszett a táborban (az is hogy kitörte a cipő a lábamat), ezért jövőre is szeretnék elmenni.

Tokics Dóra

szott. A kisebbik csapatnál ahol én voltam a kapus, negyedik osztálytól hetedik osztályos gyerekek voltak. A nagyobb csapatban hetedikes és nyolcadikos gyerekek, míg a legnagyobbak, a középiskolások csoportja volt. Minden csapat mindegyik csapattal játszott. Persze a legerősebb csapat nyert, a középiskolások. A végén minden csapat kapott jutalmat.

Voltak akik röplabdáztak, vagy kártyáztak a foci helyett, de azért ők is szurkoltak a csapatoknak. Mire eljött az este, mindenki elfáradt.

Úgy gondolom, mindenki jól érezte magát a táborban, és én jövőre is ott leszek.

Kerekes Zalán

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

A KOCSMÁK ÜRESEK (ha még vannak?)

Ez nem kérdés, ez megjegyzés, idézet. Ezt mondta egy külföldi vendég. Igaz egy kicsit a nem túl magas, számára, szerintem, még eléggé alacsony áráért, túl sokat is várt, pedig tudta, hogy hol van, mert többször kihangsúlyoztam neki, ha valamit arrogánsan kritizált, Németországhoz, és az EU-hoz viszonyított, hogy ez Szerbia, és ha ez nem volt elég nyomatékosan kihangsúlyoztam, hogy ez, bizony Szerbia.

Igen ez Szerbia, még ha a nem teljesen tökéletes mivoltát mutatta magáról, úgy is kellett kifejeznem magam, hogy ez bizony Szerbia.

Bizony ez az, annak ellenére, hogy számunkra ez nem is a legjobb, és egyáltalán, egy kicsit sem előnyös, mégsem teszünk ellene semmit, vagyis inkább itt hagyjuk, mint szent Pál az Olájokat és rólunk fatornyos kis falunk után a messzi távolból.

Egy vendégért nem kezdünk el dolgozni nyolckor tíz helyett, Te meg, mármint az idegenvezető, magyarázd ki magadat, mert szerintük ezért fizetnek, de ne csodálkozzanak, ha nem jön új fizetőképes vendég a sablonos törzsgárda mellé (ami túlságosan is elenyésző), mert, hát ez a társaság maga is elég, és még különös kívánságai sincsenek, hogy a megszokott kávé helyett teát kíván és még válogat,

mondjam, szociál-pszichológiai elemzést végezve (más is foglalkozik ezzel, annak ellenére, hogy nem ért hozzá), rájöttem, hogy a népnek sem ideje, sem kedve, de pénze sincs erre. Mit hallhat ott? Semmi újat, csak a TV-n közölt hülyeségek, méghülyébb magyarázását, amivel csak azt érheti el az ember, hogy az élettől is elmegy, és annak értelmét nem látva, továbbáll.

Ez nem csak itt van, hanem a városokban, Újvidéken, Szabadkán, Zomborban is, de hogy kik azok akik mégis ott vannak és a törzsgárdát képezik, nem is érdekel, mert még jobban elmenne a kedvem a régi jó kocsmái kvaterkázástól, kaszinózástól.

Régen a kocsmába, nem csak a napi fáradalmakat járt be leöblíteni, vagy a két munka között felfrissíteni gondolatait, de újat is hall(hat)ott, okosat is vicceset is, megbeszélhetett valami ügyet, de ha otthon nem volt alkalmas barátaival is találkozhatott. Régen ez volt a kocsmá, de zene is volt, alkalomadtán táncmulatságok is és szervezett családi vacsorák is voltak. Voltak, nem volt TV, nem volt computer... az emberek egyszerűek voltak, nem irigyek, önzők, de ma liberális demokráciát akarnak ránk kényszeríteni, hogy ne legyen egymásra, szeretetre, barátságra, megértésre időnk, hogy csak attól féljünk, hogy mi

lesz holnap, hogy lesz-e egyáltalán holnap, és ahhoz elegendő pénzünk.

Az utóbbi időben az emberek, ha véletlenül is találkoznak, kénytelen-kelletlen állnak meg és egyből tudatják a másikkal, hogy nincs idejük beszélgetni, máris késésben vannak, „tudod dolgom van, a munka” elcsépelet kifogást szajkózza.

Elhiszem, de mi van embertársunkkal, mi van a humanista-keresztény nevelésünkkel, hogy egymással törődni kell(ene)?

Ma már minden törvényekkel, utasításokkal, határozatokkal van az életünkben irányítva, rosszabb mint a rabszolgatartó rendszerben, mert akkor legalább a gazdának gondoskodni kellett a szolgájáról, ezért törvénybe kellene foglalni, hogy az embereknek, kötelező legyen egymással foglalkozni, kommunikálni,

talán szebb jobb és értelmesebb lenne az életünk. Eljén a kötelező és megvalósítható kocsmázás.

Akkor gondolkozzunk.

Bíró Csaba

hogy feketét vagy zöldet, pedig látszólag semmi baja nincsen, nem beteg, csak válogat.

Na majd csak fognak törődni velünk is, Soros európai liberális „ügyintézői”, nem csak a menekültekkel, senkit sem hagynak cserben, azt, hogy ki ellen, azt még én sem tudom. Mégis a kocsmák üresek, nem csak munkaidőben, de akkor is amikor ideje lenne társasági életet élni, de valahogy ha mélyebb, hogy ne

A hypochondria

Foglalkozzunk most a betegeknek azzal a csoportjával, akik annak ellenére, hogy nincsenek valós testi tünetek, orvostól orvoshoz járnak fáradhatatlanul, leggyakrabban kész diagnózissal és javaslatokkal a kivizsgálást és a gyógyszereket illetően. A képzelt betegek csoportja ez, a házi-orvosok réme, de önmagának is, családjának nehezen elviselhető terhe. A betegeknek mintegy 5 %-át teszik ki, amit azonban megsokszoroz szaporá megjelenésük az orvosi várótermekben. Alapjában véve

követően paranoia, egy súlyos, nehezen kezelhető pszichiatriai betegség is kialakulhat. Az orvosnak nem szabad rálegyíteni ezekre a személyekre. Valódi betegségről van szó, amely megköveteli a gyógyítást olyan fokon, amely a beteg tudatára tekintéllyel és gyakorlati beavatkozással tud hatni. A betegség csírája ugyanis már fiatal korban kialakul. Ezek a személyek nem tudják elviselni a köznapok élettel, munkával, családdal szembeni felelősségérzetet, értéktelennek érzik magukat a többi emberrel szemben, s ezt az érzést, a csődöt mondás legártalmatlanabb formájával pótolják. Beteg ugyebár mindenki lehet. A beteg embertől a környezetnek sokkal kisebb, megbocsátóbbak az elvárásai, mint az egészségesektől. A hypochondriába menekülés tehát, úgymond tökéletes megoldás az élet nyújtotta kényszerhelyzetekben, az akaratgyöngye, könnyen sebezhető személy megkapja azt a védelmet és figyelmet, amelyre vágyódik. A betegség variációi szinte kimeríthetetlenek: némely hypochonder óvakodik a gyógyszertől. Méregnek, természetellenesnek tartja. Egyik ismert formája a Münchausen szindróma. Ebben a betegségben szenvedők tudatosan szimulálnak valamilyen fizikai rendellenességet, betegséget, amellyel

narciszoid (csak önmagát szerető) személyek köréből kerülnek ki a hypochondriás betegek. Ugrásszerű készenlétben figyelik testük minden rezdülését, a normálisan is jelentkező testi tüneteket, - teszem azt egy gyors ebéd utáni bélgörcsöt - halálos betegségnek könyvelnek el, s erről igyekeznek környezetüket is meggyőzni. Hiába múlik el az említett görcs egy órán belül, napokig, hetekig vizsgáltatják a kérdéses testrészt, szabályos hajtvadászatot rendeznek az ellen is, ami már elmúlt. Közben egy-egy újságcikk, hír, vásárolt könyv csak erősíti betegségtudatukat, az Internet pedig kifogyhatatlan tárházat nyújt képzeletüknek az öndiagnózisra, sőt rosszabb esetben, az öngyógyítás útján is elindítja betegünket. A negatív leletek és az orvos megnyugtatója sem gyógyí meg, szorong, mert meg van győződve, hogy orvosa tévedett, ezért újabb orvosokat keres fel.

A hypochondert környezete unalmas, hiú embernek tartja, igyekszik szabadulni tőle, ami fokozza a beteg magányosságának érzetét, s egyre inkább a depresszió felé sodorja, majd a többéves fennállást

kórházról-kórházra járnak, vizsgálatokon, kezeléseken, nem ritkán műtéteken esnek át. Tudatában vannak a csalásnak, motivációjuk és figyelemfelkeltésre irányuló vágyuk azonban kimeríthetetlen, általában tudatalatti eredetű. Ismerjük még ennek egy bizarr változatát, az „átruházott” Münchausen szindrómát, amelynél a szülő gyermekét használja fel arra, hogy a figyelem középpontjába kerülhessen. Olyan tüneteket diagnosztizál gyermekénél, amely másoknak fel sem tűnik, és nem tud megnyugodni addig, amíg az orvos fel nem fedezi gyermeke vélt betegségét.

A gyógyítás rendkívüli türelmet kíván a kezelőorvostól és többnyire hosszadalmas, mivel a kellemetlen érzések "kiásása" és azok kifejezése a kezelésben mindig nehéz. Inkább a pszichológusok, mint a pszichiáterek dolga, egyéni és csoport terápia kereteiben visszaadni az önbizalmat, a biztonságérzetet a betegnek.

Dr. Kerekes József
az intenzív terápia ny. főorvosa

RÉGI FÉNYKÉPEK A FEKETICSI LAKOSOK ÉLETÉBŐL

Kántor Lajos /1869-1954/ rendőr feleségével Barna Máriával, lányaikkal Máriával, Bözsivel, Lidiával és fiukkal Lajossal.

Fényképetek adták: Szabó Jánosné Nyíri Zsuzsanna és néh. Pacal Lajosné Böndő /Kántor/ Zsuzsanna

Rendőrök az I.világháború végéig: Bede Mihály, Dorogi Lajos, Murányi József, Nyíri Sándor, Simon János, Szitás Lajos, Tályai István, Toma József, Varga Mihály, Zatkó János.

Fehér Mihály és Bútor Sára leánya Fehér Zsófia 1904-ben ment feleségül a Bácsfeketehegyre hivatalosan átvezényelt szentesi születésű Nyíri Sándor /1871-1934/ csendőrhöz. A világháború után Magyarországra lett áttelepítve a család. Felvételen Nyíri Sándor /balról/ a péterrévei csendőrörsön a férjgyilkos asszonyokkal.

FECSKE TOLL VÁRAKOZÁS

Álldogálsz, járkálsz, leülsz ha van hova,
egyedül, kínosan elhagyatva.
Körmöt rágsz, sóhajtozol,
beszélsz magadban, tréfálkozol,
nevetgélisz keserűen, vagy imádkozol illően.
Kihez fohászkodsz mondd és minek?
Várákózz csak türelmesen,
az idő nem ellenséged,
számódra van belőle bőven.
Bár az egész csak egy szempillantás,
de az életben lesz még egy új állomás.

Bácsi (Vajda) Sára

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Burgazi Bujar és Škurte kislányuk **Melisa**
Horkai Zsolt és Edit kisfiuk **Tamás Teofil**
Perlaki Tibor és Ida kisfiuk **Tibor**
Krasnići Redel és Maroli Jasmina kisfiuk **Lulzim**
Vukasović Davor és Marina kisfiuk **Božidar**
Ratković Željka kisfia **Andrej**

Elhunytak

Milorad Marković június 19, 84 évében
Őri Imre június 20, 75 évében
Mara Mračević rođ. Božović június 24,
90 évében
Jónás Béla június 25, 68 évében
Id. Benedek Lajos június 22, 72 évében
Bosiljka Bodrožić június 28, 89 évében
Id. Török Mihály július 12, 78 évében
Balog szül. Gáspár Julianna július 15,
85 évében
Id. Borbély István augusztus 2, 61 évében
Vukas Milovan augusztus 4, 65 évében
Id. Híres György augusztus 10, 75 évében
Dobrića Ć. Radojić augusztus 11,
82 évében
Harangozó Julianna szül. Halasi Julianna
augusztus 5, 77 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Benedek Miklós, Hajvert Lódi Andrea, Hodák (Vajda) Judit, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Kormos Ludrován Natália, Nagy Erzsébet, Nagy Sára, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Brezovszki Andrea, Szukola Béla, Szarka Zsófia, Juhász Attila. Készült Bácsfeketehegyen a P.S. Print & Design nyomdában 2017. augusztus

СРП – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)
FECSKE: bácsfeketehegyi havilap / szerkesztő Bácsi Róbert
– I. évf. sz. (2004) – Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illusz.: 30 cm
Mesečno.
ISSN 2217-3706
COBISS SR-ID 201634567

KALAPÁCS

KONCERT

ÚÓZSÉH(hu)

TÜZF. BÁCSTÉKTEHGY

szeptember 1.

péntek

Vendégszenekar:

Mercury band (srb)

Tóth Dávid - ének

Kraszuljak Zsolt - gitár

Kiss Sebestyén - billentyűk

Tóth Edvard - basszusgitár

Berec Szilárd - dob

Kalapács József - ének
Csabai Róbert - szólógitár
Németh György - basszusgitár
Bertók Ákos - dob

HEAVY

METAL

Szervező:

start: 21:00
beugró: 250 ftd

Feketes Művelődési Egyesület